

14. februar 2022

FM 2022/66

Jeg fremsætter hermed følgende beslutningsforslag i henhold til § 33 i forretningsorden for Inatsisartut:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at udarbejde en redegørelse, der afdækker om lovgivningen i tilstrækkelig grad sikrer at børn anbragt uden for hjemmet samt disses forældre bliver behandlet i overensstemmelse med FN's Børnekonvention

(Medlem af Inatsisartut Anna Wangenheim, Demokraterne)

Begrundelse

Ombudsmanden har flere gange gennem årene gjort opmærksom på, at der er store problemer i forhold til at anbragte børns rettigheder bliver overholdt. År efter år tager vi i Inatsisartut blot Ombudsmandens beretninger til efterretning, og så sker der ikke mere. Det er faktisk for dårligt.

Vi er nødt til, at blive bedre til at reflektere over mulighederne for at ændre og forbedre de eksisterende love. Jeg mener, at vi har en forpligtigelse til at følge op på og gøre borgerbetjeningen langt bedre end den nuværende praksis. Forældre til anbragte børn, og børn anbragt udenfor hjemmet, skal være beskyttet i henhold til deres rettigheder og vi bliver derfor nødt til at lytte til de formaliserede klager. Og vi bliver nødt til at lytte til kritikken fra Ombudsmanden.

Derfor fremsætter vi dette konkrete beslutningsforslag, som også skal være med til at sikre, at vi på dette område overholder FN's Børnekonvention (Konventionen om Barnets Rettigheder), som vi ratificerede i 1993.

Jeg mener, at vi har en pligt til at rette op på fejl om afgørelser om hjemgivelser af børn, som er anbragt udenfor hjemmet¹ og ikke mindst, at der skal beskrives og efterleves et hensyn til barnet om retten til oplysning af status på sin sag. Det kan ikke være rigtigt, at børnesager kører henover hovedet på børn, når de har ret til at blive involveret, hørt og give deres mening til kende².

I foråret 2021 kom det frem via et PhD-studie, hvordan børnenes rettigheder i mange sammenhænge ikke bliver overholdt. Dette set ud fra et børneperspektiv. Studiet handlede om børnenes oplevelser af at være anbragt udenfor hjemmet³. Analysen kom frem til tre overordnede og væsentlige pointer i relation til dette forslag:

- 1) Børnene ved som regel ikke, hvorfor de er anbragt, hvor længe de skal være anbragt eller hvor længe de kan blive boende der, hvor de bor.
- 2) Børnene udtrykker ønsker om mere engagerede medarbejdere i institutionerne.

¹ https://ina.gl/dvd/EM2021/pdf/media/2550532/pkt9_em2021_ombudsmandens_aarsberetning_2020_da.pdf (side 40)

² http://mio.gl/wp-content/uploads/2018/07/2018_06_mio_konvention_lang_web1.pdf

³ <https://da.uni.gl/media/6940313/phd-afhandling-barnsomshjem-eller-boernehjem-2021.pdf>

- 3) Børnene savner deres familier meget – ikke mindst fordi de oftest bliver anbragt langt væk fra hjemmet og derfor kun har mulighed for at se familien få gange om året.

Derfor er det oplagt at få udarbejdet en redegørelse, der kan afdække, hvad vi rent lovgivningsmæssigt kan gøre for at sikre, at barnets og familiens rettigheder bliver efterlevet. Vi er altså nødt til at sikre barnets ret til at blive respekteret og hørt, herunder via samtykkeerklæringer, og barnets ret til at blive orienteret i status på sin sag igennem adgang til information.

Hvis vi ikke får udarbejdet en ordentlig afdækning af det her, så risikerer vi, at systemet fortsat omsorgssvifter børnene i højere grad end at beskytte dem, når de er allermest sårbare og bliver anbragt udenfor hjemmet. Det kan i værste fald medføre traumer, hvor barnets psykiske, fysiske og mentale helbred bliver forringet – i nogle tilfælde i resten af deres liv. Vi bliver nødt til at lytte til børnenes stemmer og forvalte den i praksis, hvis vi skal sikre skabelse af en sundere generation.

Jeg håber, at partierne i Inatsisartut og Naalakkersuisut vil tage positivt imod mit forslag.

De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Udarbejdelsen af den foreslåede redegørelse forventes ikke at overstige et akademisk årsværk.

De økonomiske og administrative konsekvenser for det private erhvervsliv

Ingen.

De økonomiske og administrative konsekvenser for borgerne

Ingen.